

Boda László

Michael

(A 75. évének betöltésével jubiláló Kabdebó Lórántnak)

Láttam Lucifert,
mint a villámot
cikázni az éjben,
kettétört karddal.
Ő az ellenfeled:
a mennyei fényből
aláhullt angyal.

Társa a földön,
az Örök Igét
aki megveti.
Vele van minden
saját gögijében
elvakult zseni.

Ahol nincs ima,
csak káromkodás,
ahol az átok
s gyűlölet lohol,
ott van a pokol.

Jelen már a múlt:
Lucifer lehullt.
Te maradtál fenn.
Te mondtad a győztes
választ Isten előtt:
„Mindörökké Ámen”.

Dagállal védett
szikla-kolostor,
égben a tornya.
S a csúcsok csúcsán,
fönn a magasban
Szent Mihály szobra.
Esőben, szélben, w
szikrázó fényben
ilyen jelvényt visel
a Mont Saint Michel.

Esendő szavak
szertefoszlanak.
Nincsenek szárnyak,
nincs emberi forma,
se kard, se képek,
csak a jelenléted.

Ha a Kísértő
álmomban támad,
jönnek az árnyak.
Kimondom a neved,
s nem bírnak veled.
Amit Lucifer font,
lehull a hurok.
Mennyei karok
győztes vezére,
hozzád fordulok.